

del med den humanitære bistand, som Danmark også er en del af, og hvor også EU har været inde med ganske store millionbeløb, så er vi selvfølgelig nødt til at fortsætte for at få alle de ting implementeret, og jeg er ikke enig med spørgeren i, at det er et rosenrødt glansbillede, der er blevet skitseret. Jeg synes faktisk, at man ganske klart beskriver alle de ting, der stadig væk er behov for at være en del af i Irak.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret. Jeg vil så godt stille et langt mere grundlæggende spørgsmål.

Vi diskuterede jo det her for et halvt år siden og før det for et halvt år siden igen, det er jeg sikker på at hr. Hans Kristian Skibby erindrer.

Er det hr. Skibbys opfattelse, at det er gået fremad, at situationen er blevet bedre, siden vi diskuterede det sidst, eller er det hr. Skibbys vurdering, at situationen er blevet værre, siden vi diskuterede det sidst? Det er jo et meget enkelt spørgsmål. Man kan så vurdere, hvordan man skal måle det, om det er på antallet af dræbte, antallet af terrorangreb eller forholdene for børnene, hvor der er stadig flere underernærede, men hvad er hr. Skibbys vurdering? Går det fremad? For hvis det er opfattelsen, så giver det selvfølgelig mening at blive ved og blive ved og blive ved og blive ved.

Jeg er af den modsatte opfattelse, nemlig at det bevæger sig baglæns i Irak, og det er jo derfor, at min konklusion er en anden end hr. Skibbys. Men jeg vil være spændt på hr. Skibbys konklusion.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Som hr. Villy Søvndal selv siger, er det jo rigtigt, at vi har haft debatten her tidligere i Folketinget, og vi har diskuteret pro og contra omkring hele situationen, om Danmark skulle være en del af engagementet eller vi ikke skulle. Og det har undret mig gevaldigt, at netop SF har sagt, at man slet er ikke interesseret i at være med til at befri den civile befolkning i Irak, at man slet ikke er interesseret i at gøre noget ved de massive overgreb, der var på civilbefolkningen, de skønnede 300.000 mennesker, som er blevet dræbt af giftgasangreb af Saddam Hussein og hans regime, specielt i det kurdiske område.

Det er da nogle ting, som jeg synes man må tage meget, meget seriøst, og der undrer det mig da, at SF i stedet for at kigge på det, der er sket,

siden man gjorde indsatsen i Irak og fik Saddam Hussein væltet, så hele tiden kigger på: Er det nu den rigtige måde at gøre det på?

Jeg synes måske, at man hellere skulle prøve at kigge på alle de gode initiativer, der har været, hvor man har genopbygget skoler, man har genopbygget sygehuse, man har genetableret vandforsyning og elektricitet og alle mulige andre ting, samtidig med at man har vedtaget en forfatning, samtidig med at man har forvaltet et demokratisk parlament osv.

Der er mange ting, der er gået ganske, ganske godt i Irak, men det er ikke rosenrødt. Som hr. Villy Søvndal selv siger, er der mange opgaver foran, og dem tager vi i Dansk Folkeparti aktivt del i at løse, sådan som det ser ud lige nu. Og der har SF jo så valgt at sætte sig ned og sige, at man ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg har to spørgsmål. Det ene er, om Dansk Folkeparti vil afvise, at vi også kan være i Irak om 25 år. Jeg tænker på, at det står klart i analysen her, at et dansk bidrag til en multinational sikkerhedsstyrke vil kunne reduceres til et minimum, selv når ansvaret er overladt til irakerne, altså at den langsigtede plan meget vel kan være etablering af amerikanske baser med danske bidrag, eventuelt også om 25 år. Er det også Dansk Folkepartis politik? Det var det ene spørgsmål.

Og det andet er: Er det overordnede formål med vores tilstedeværelse indførelse af demokrati i et muslimsk land? Er en af Dansk Folkepartis begrundelser for, at vi er i Irak, indførelse af demokrati i et muslimsk land?

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Lad mig starte med at svare på det første: Hvad er situationen om 25 år? Det kunne være interessant at stille det samme spørgsmål, når det bliver hr. Morten Helveg Petersens tur, og så kunne man måske få et lige så svævende svar, for det er utrolig svært at spå om, hvad fremtiden byder på med hensyn til en sikkerhedspolitisk situation i særdeleshed i Mellemøsten. Det betyder selvfølgelig også, at jeg ikke kan give nogen garanti for det ene eller det andet, men jeg synes, det lyder utrolig ulogisk, at vi om 25 år skulle være en del af en koalitionsstyrke i Irak. Det er ikke et nyt Vietnam eller sådan noget, vi er ude i.